

Cambra de Comerç
de Manresa

RECALL DE PREMSA

De l'1 al 31 d'agost del 2015

Elaborat per:
serveis de comunicació

CAMÍ DE SIRGA

«El patrimoni material i immaterial que trobem al costat dels rius els pot donar, si es posa adequadament en valor, un interès suplementari a l'estrictament naturalista. A Catalunya, l'autogovern ha permès regenerar aigües i lleres de rius, i millorar-ne molt l'accessibilitat»

AMB LES GARROFES

Josep Huguet

EXCONSELLER DE LA GENERALITAT

Els itineraris al llarg dels rius són una altra oferta de turisme que és freqüent a Europa. Molts d'aquests rius tenen plans específics de preservació en tant que corredors biològics naturals. No estem parlant, però, de rius en estat salvatge. L'Europa medieval i la industrial van treure un gran aprofitament dels cabals d'aigua i per això el paisatge fluvial, com tots els paisatges –excepte els selvàtics– són paisatges humanitzats. El patrimoni material i immaterial que trobem al costat dels rius els pot donar, si es posa adequadament en valor, un interès suplementari a l'estrictament naturalista. A Catalunya, els anys d'autogovern han permès regenerar aigües i lleres de rius, i també millorar molt la seva accessibilitat. Molts trams del Besòs, del Llobregat i tot el Ter en són exemples d'èxit. Ara mateix la Diputació de Barcelona està executant

la millora d'alguns punts conflictius del que serà el Gran Recorregut (GR) Llobregat.

Però avui no parlarem dels riuets de Catalunya, sinó de Lo Riu: l'Ebre. El relat clau per practicar el senderisme i la navegació per l'Ebre és el dels camins de Sirga. El nom es popularitzà arran de ser el títol de la novel·la d'un dels grans escriptors en català, Jesús Moncada, de Mequinensa. Un camí de sirga és un camí construït al llarg de rius o canals situats a uns deu pams de la vora del riu i que arribaven a tenir uns tres metres d'amplada. El llagut (barca de riu) era arrossegat, aigües amunt, des de la ribera per animals, els matxos, o pels sirgadors. Aigües avall, aprofitava el corrent i podia usar una vela llatina per servir-se del vent.

A mitjan segle XX, amb la millora de la comunicació rodada per ferrocarril i carretera i la construcció dels embassaments de Riba-roja, Flix i Mequinensa, l'Ebre va perdre definitivament el seu paper de via de comunicació i, en conseqüència, va significar la pèrdua de la navegació fluvial i dels llaguts.

Des de la conselleria de Turisme, a final de la dècada dels 2000, vam invertir en la recuperació d'un llagut modernitzat, Lo Sirgador, que fa rutes turístiques des d'Ampostà fins a Miravet. Més tard se

El riu Ebre al seu pas per Tortosa

n'hi ha afegit un altre de patrocinat per Ascó.

L'itinerari comença a tocar del mar en un dels braços del delta i remunta l'Ebre per Sant Jaume d'Enveja, Amposta, Tortosa, Benifallet, Miravet, Benissanet, Mora, Tivissa i Flix. Al llarg de la ruta hi ha un ric patrimoni històric, des dels ibers ilerconvons fins a la batalla de l'Ebre, passant pels àrabs, els templers, el renaixement

etc. I un especial patrimoni natural on el riu és el protagonista, però també les coves, la muntanya, els miradors...

El recorregut senderista pel camí de sirga, en estacions poc caloroses; o el recorregut pel riu amb diversos mitjans de navegació barques, llaguts o una baixada amb caiaç dona coherència a aquest enorme territori on el turista encara se sent acollit des de la quotidianitat.

TOT ÉS QÜESTIÓ DE PRIORITATS

«La forma com es fixen les prioritats sol ser un misteri per als administrats, i no se sap per què solen canviar quan l'oposició acaba governant»

LLETRES DE CANVI

Pere Casals

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE MANRESA

Fa dies que sentim a parlar d'allaus d'immigrants que, o bé es juguen la vida per travessar el mar Mediterrani, o bé s'arrisquen a Calais per enfilar-se com sigui als trens de l'Eurotúnel. Però l'única preocupació dels nostres governs sembla que és qui ha de fer-se càrrec dels immigrants que sobreviuen, com ens ho reparatim entre els socis comunitaris. I també com fem les tanques més altes i infranquejables allà on en podem posar per evitar que passin la frontera. Tots sabem que el millor remei per posar-hi seria ajudar a crear riquesa allà on ara

la misèria empeny a la recerca d'alguna oportunitat, no amb almoines sinó amb inversions. O bé cal trobar una solució als conflictes bèl·lics que forcen la fugida de poblacions senceres buscant sobreviure. Però per a la majoria de potències mundials la prioritat és la geoestratègia de les matèries primeres clau, o el control en poques mans de les armes més contundents. La resta són efectes col·laterals, de moment, gens prioritaris.

Sovint no entenem els criteris de prioritització dels governs, moltes vegades intuïm que ens amaguen els veritables motius de les seves decisions. Per exemple, a un nivell molt menys dramàtic, ningú ens ha aclarit per què, mani qui mani, el Bages no té dret a una carretera de comunicació eficient i gratuïta amb Barcelona, i la que s'havia de desdoblada continuarà amb un sol carril per banda i una barrera per forçar-te a anar en fila índia al pas del més lent.

El mateix passa amb el tren. Ningú gosa explicar per què no en podem tenir de

més ràpids entre Manresa i Barcelona. És clar que s'ha prioritzat la mobilitat de la gent del Vallès, i intercalar qualsevol semidirecte del Bages els perjudica. Una qüestió de volums? D'eficiència? De vots? En qualsevol cas, marginar-nos en bones comunicacions frena el nostre progrés, i la diferència entre comarques s'anirà eixamplant.

Tampoc sembla lògic fer passar a davant les línies de tren d'alta velocitat en zones on no hi ha una demanda real, davant de la inversió en trens de mercaderies d'ample europeu. Podem deduir els motius d'aquesta prioritització per part del govern central, però no ens donen les explicacions clares que pertocuen.

Un altre dilema exemplificant de prioritats, encara no estudiat a fons, que podria ser motiu d'una tesi doctoral, és per què part del rescat d'entitats financeres no es va destinar a rescatar els hipotecats que no podien fer front al crèdit. No hauria resolt part del problema i evitat molts dramas socials? Per justificar-ho no n'hi ha

prou amb dir que era imposició de la Troica.

Resumint, la manera com es fixen les prioritats acostuma a ser un misteri per als administrats, i no se sap per què acostumen a canviar quan l'oposició acaba governant.

El resultat és que hi ha problemes com els esmentats que resten enquistats, perquè les bones intencions de l'oposició sempre passen al darrere de les urgències estratègiques quan governen. Ja dic jo que, més que llista de coses que prometen, els candidats a qualsevol elecció haurien d'explicar-nos estratègies i plans de viabilitat, per saber què en faran, realment, del nostre vot. I per això cal que ens presentin el seu projecte de pressupost com a base del programa electoral. Així veurem si han marcat les prioritats amb criteris d'eficiència econòmica o no, i si els han balancejat amb l'atenció a problemàtiques socials. I, per tant, hauran d'explicar-ne els motius en lloc de fer unes promeses buides.

Créixer no és ser més grans, sinó millors

A Banca March apostem per un model genuí de Banca Privada per a clients exigents. Un model que cerca establir relacions duradores per poder créixer conjuntament.

BancaMarch

Fer créixer, seguir creixent

www.bancamarch.es/ca

EL REPORTATGE

Iberpotash, l'empresa minera més important de Catalunya, inicia una nova etapa amb la posada en marxa d'un projecte estratègic

Iberpotash afronta el pla Phoenix amb el suport de la majoria d'institucions del Bages

Els ajuntaments veuen el projecte com una bona oportunitat per crear nous llocs de treball i potenciar la indústria minera a nivell comarcal i nacional

Redacció
Manresa

Iberpotash, l'empresa minera més gran de Catalunya, compta amb el suport de la majoria d'institucions de la comarca del Bages per tirar endavant el Pla Phoenix. Aquest nou projecte estratègic contempla el desenvolupament industrial miner del Bages amb àmplies repercussions en les infraestructures, en la logística i en els mercats internacionals. A més, preveu que tingui diversos efectes multiplicadors sobre l'economia del país, generant oportunitats laborals en l'àmbit del desenvolupament industrial i econòmic, sense deixar de banda el compromís mediambiental. Alguns dels efectes immediats que produirà el pla seran l'augment de

l'extracció i de la producció de sal i potassa, la creació d'una plataforma per la consolidació de noves infraestructures logístiques, un menor impacte ambiental i una clara aposta per l'I+D. En el darrer programa "Anem per feina" de Canal Taronja TV, responsables d'Iberpotash, administracions locals i organitzacions empresarials van debatre sobre el projecte i la seva repercussió per a l'economia del territori.

**Una sal amb
14.000
aplicacions**

Joan Güell, Secretari del Consell d'Administració d'Iberpotash, va explicar que l'empresa no només es vol centrar en la potassa i que ha ampliat horitzons fins a arribar als recursos naturals, incloent la sal sòdica, un dels grans recursos que té Catalunya

que arriba fins a les 14.000 aplicacions en el món de la indústria i un dels components bàsics d'una gran quantitat de productes que la societat consumeix habitualment. La idea principal és aconseguir xifres d'exportació molt elevades a nivell mundial arribant a mercats llunyans del nord d'Europa o, fins

Planta de Súria d'Iberpotash

i tot, a Àsia. Per aquest motiu, l'empresa vol reclamar una millora de les infraestructures ferroviàries que podria afavorir en l'estratègia, la logística i la distribució del producte. Fins i tot una petita desviació del corredor del Mediterrani a Manresa està sobre la taula, una proposta que es podria entendre si es multipliqués el volum de producció de l'empresa, que diàriament omple fins a 200 vagons de mercaderies. "Amb la infraestructura muntada es podrien utilitzar uns 500 vagons diaris, que serien molt més rendibles. Només falta que el Govern Central s'acabi de posicionar per posar fil i agulla al projecte", comentava Pere Casals, President de la Cambra de Comerç de Manresa.

Reducció de l'impacte mediambiental

La problemàtica a la qual ha de fer front l'empresa és a les nombroses crítiques que rep per part de sectors que s'oposen al projecte pel seu fort impacte ambiental. Per solucionar-ho, Iberpotash ha adoptat un canvi de política que consisteix en donar a conèixer el projecte d'una manera més àmplia i ha assegurat una reducció de l'impacte mediambiental. La Direcció General de

Mines de la Conselleria d'Empresa i Ocupació ha determinat que el projecte no comporta efectes negatius per al medi ambient si la gestió es duu a terme d'acord amb les condicions, mesures correctores i limitacions establertes en la declaració d'impacte ambiental. Esteve Pintó, President de la Plataforma Prominèria i de PIMEC, defensava que el projecte miner no es centrava tan sols en l'àmbit econòmic, sinó també en l'àmbit social i cultural, a causa de la forta tradició minera que persegueix la comarca. "El Pla Phoenix és el projecte industrial més gran de Catalunya i el projecte miner més gran d'Europa que aportarà tecnologies capdavanteres a nivell mundial, nous llocs de treball molt qualificats, formarà part d'un pol d'atracció i sobretot dinamitzarà i ajudarà les PIMES del territori a créixer. Però, perquè el projecte sigui acceptat, s'ha d'explicar bé a la població i la societat civil ha de saber què és el que té entre les mans", comentava Pintó en relació a les reaccions de la població davant el projecte.

"Manresa no tindria una escola d'enginyeria sense una mina"

Pere Casals, President de la Cambra de Comerç i Indústria de Manresa, va voler remarcar la importància de l'increment del grau de formació de les persones per poder obtenir més oportunitats laborals en aquest sector i va assenyalar que "si fem un cop d'ull a la història, Manresa no tindria una escola d'enginyeria si no hi hagués hagut una mina. Això ens permet no només generar graduats en mineria sinó també nodrir el teixit industrial de la comarca. A curt termini hem engegat uns graus de formació professional especialitzats en mineria i formació dual, una activitat difícil de fer fora d'aquí, perquè la formació dual només es pot fer en llocs on hi hagi empreses que per-

**14.000
aplicacions
de la sal en
el món de la
indústria**

Interior de la mina de potassa al Bages

EL REPORTATGE

ègic ambicions, que compta amb el suport de les institucions de la comarca del Bages, on tindrà una forta repercussió

TERE SOLÉ

metin dur a la pràctica tota la teoria estudiada". Joan Güell ho determina, i és que "hi ha molta innovació tecnològica que ha sorgit de la col·laboració de les empreses de la comarca amb una base humana de coneixement que l'han aportat persones perfectament formades a Manresa. Això no es pot perdre i per això mostrem el nostre recolzament a la Universitat".

Ajuntaments del Bages al costat del projecte

Els ajuntaments estan a favor de la proposta pels beneficis que pot aportar al territori. L'alcalde de Sallent, David Saldoni, va aconsellar que, perquè el pla funcionés, el projecte s'havia de mirar amb globalitat i que el recurs podia ser motor de noves inversions. Per aquest motiu el projecte es vol tirar endavant aplicant tot el que es tingui a l'abast. "De vegades no ens hem de quedar parats i hem d'aprofitar els nous reptes per solucionar problemes del present i del futur", assenyalava Saldoni. L'alcalde de Súria, Josep M. Canudas, recalca que el projecte sobretot és un "pla de comarca que donarà vida a les empreses que vulguin viure d'això i, a més, donarà formació a través d'un grau mitjà amb la voluntat d'ICL i

Els participants en el programa 'Anem per feina' (d'esquerra a dreta) Valentí Junyent, alcalde de Manresa; Pere Casals, president Cambra de Comerç de Manresa; Alfons Conesa, Director Agència Catalana de Consum; Lluís Alegre, presentador i vicepresident del Centre d'Estudis Econòmics i Socials de Catalunya; Joan Güell, secretari del Consell d'Administració d'Iberpotash; David Saldoni, alcalde de Sallent; Josep M. Canudas, alcalde de Súria i Esteve Pintó, president PIMEC

la Generalitat". L'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, tampoc es va quedar enrere i també va mostrar el seu suport pel pla remarcant que "és una gran oportunitat per a la ciutat, per a la comarca i per a Catalunya". Junyent també agraeix a Iberpotash la seva implicació amb el territori en àmbits com el social, el cultural o l'esportiu.

Un projecte competitiu a nivell mundial

Iberpotash vol recuperar l'activitat industrial que Catalunya ha anat perdent i per això vol que la indústria s'internacionalitzi i sigui competitiva a nivell mundial. El Bages actualment marca un percentatge d'empreses exportadores més alt que la mitjana que estableix Catalunya, un bon principi per començar a desenvolupar-se i créixer, sobretot després d'uns anys de crisi que van provocar una reducció del consum.

El director de l'Agència Catalana de Consum, Alfons Conesa, detallava que "a Catalunya estem acostumats a importar productes d'empreses multinacionals perquè els recursos són deslocalitzables, però els recursos propis que tenim aquí no es poden deslocalitzar i hem d'aprofitar aquesta proximitat". La inversió que durà a terme ICL és important per explotar els recursos, per crear llocs de treball i activitat econòmica i per activar

el consum de proximitat que posteriorment crea riquesa a l'entorn. A Catalunya, la mineria genera 3.717 llocs de treball i un volum de negoci de més de 570 milions d'euros. Dins dels minerals no metàl·lics tenen força importància les sals potàssiques als afloraments del Bages, que representen el 22% de la producció total de l'Estat Espanyol en producció de minerals no metàl·lics. ■

Trobar feina o buscar els millors candidats per un lloc de treball... Som un empresa de treball temporal amb molta experiència

Gent de Casa - Gent de Confiança - Grup Català de Treball - www.grupcatala.com

Amb oficines a Manresa - Crta. de Vic, 169 - T.93 872 10 58
Berga, Torellò, Igualada, Sabadell, Terrassa i Mollet del Vallès

gctett
grup català de treball